

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Etel megjelent

a rendőrségen és a főkapitány-helyettesnek el-sirta bánatát. Etel még csak tizenhét éves, jól fejlett, — hogy is mondjam — *fiu* — vagy *leány*. Azaz mégis inkább leány, mert a főorvos, aki megvizsgálta, határozottan úgy nyilatkozott, hogy leány, bár egy fiu veszett el benne. Etel szegényesen öltözködik, — az apja napszámba jár — egyszerű, barna szoknya és fiússzabású kabát van rajta, a haja félig rövidre van nyírva.

Etel két évvel ezelőtt még fejlődő, csitri lányka volt, ábrándos fekete szemekkel, korához képest telt idomokkal. Szívesen vette, ha a varrodából jövet megvárta a nyolcadikos udvarlója, akivel — ugyan hol máshol — a moziban ismerkedett meg. Akkoriban még rajongott *Psylanderért* és sejtelmes tavaszi estén kart-karba fűzve ábrándozott a kis diákkal...

Mindennap találkoztak és egymáshoz simulva rótták a Tisza-partot, vasárnap délutánonként együtt ültek a padon és míg a rózsaszín napernyőjével szentesítve rajzolgatott a homokba, a fiu a padba véste a nagy *E*-t és a saját nevét azzal a bizonyos szízzel körítve. A diák egy este már nem várta a szokott helyen, csak pár nap múlva jött és alig két percig voltak együtt. Hetenkint egyszer, majd egyáltalán nem kereste fel az udvarló. Etel nem tudta magának okát adni a fiu elmaradásának. Épen olyan kedves volt hozzá mindig, mint ismeretségük kezdetén és mégis otthagytá. Pár napig bántotta, hogy nem jön a gyerek, megszokta már, de hamar vigasztalódott. A vonzalom, amellyel a diák iránt viseltetett, undorra változott. Utálta a fiut és azóta utál minden férfit, de annál inkább vonzódik a nőkhez. Árcs, — a természet kegyetlen csodája, — férfias jellegű lett, erejét díjbirkózók irigylhetnék. Keservesen tapasztalta Etel, hogy külseje, hangja, mozdulatai sokkal inkább durvák, semmint nőiesek. Nehogy az utca bármész népének figyelmét magára vonja, haját levágatta és nadrágot húzott. A varrodában, ahol szépen keresett, türehtetlenné vált a helyzete, gondolt egy nagyot és elszegődött — *lakatos inasnak*. Egy esztendeig dolgozott fiuruhában, anélkül, hogy a többi munkás észrevette volna, hogy az új tanonc tulajdonképpen leány. A lakatosnál keveset keresett, nem tudta szüleit segélyezni, otthagytá a mesterséget és máshol próbálkozott. A villanyosnál is szolgált egy darabig, kiegészítő munkákat is vállalt, de már hónapok óta nyomorog, — *mert nincs férfiruhája*, női ruhában pedig férfias külsejével sehol sem állhat munkába.

Nagyon szépen kérte a főkapitány-helyet-

test, engedje meg, hogy férfiruhában járhasson, különben éhen pusztul el. Nem tudta, hogy ennek a kívánságának a teljesítése *nem* a jóakaratu rendőrfőnökön mulik, hanem azon, hogy *nincsen férfiruhája*.

Meglátják, katasztrófa lesz, ha hamarosan nem tud magának egy öltönyt szerezni, hogy dolgozni mehesen.

Etel zokogva tántorgott ki a kapitányságról, úgy sirt mint egy kis fiu...

(t. r.)

— **Kormányrendelet a kenyérjegy életbelépéséről.** A kormány a hivatalos lap keddi számában 4586/M.E. szám alatt rendeletet tesz közzé, amelyben a kivételes intézkedésekről alkotott törvény alapján a liszt- és kenyérfogyasztás szabályozásáról a következőket rendeli: **1916. január 10-ikétől kezdve** az egész ország területén bárkinek naponként és fejenként buza-, rozs- vagy árpaneműek keverékéből előállított lisztből **legfeljebb kétszáznegyven grammot szabad fogyasztania**. Nehéz testi munkával foglalkozók részére ezt a mennyiséget a közigazgatási hatóság **300 gramra**, a belügyminiszter pedig kivételes esetekben bárki részére szintén **300 gramra** emelheti fel. **Östermeléssel** foglalkozók naponként és fejenként **400 grammot** használhatnak fel. **Öt gramm liszt hét gramm kenyérnek számítandó.** Ezeket a lisztmennyiségeket **mindenki első sorban a saját készleteiből köteles fedezni.** Az említett gabonaneműekből előállított kenyeret **január hó 10-étől kezdve csak a közigazgatási hatóság által kibocsátott liszt- és kenyérfogyasztási igazolványok ellenében szabad forgalomba hozni**, vagy vásárolni. Az igazolványokra vonatkozó rendelkezéseket a közigazgatási hatóság állapítja meg, a kiadásokat pedig a törvényhatóságok fedezik. A belügyminiszter elrendelheti, hogy egyes törvényhatóságok egyéb területekre vagy azok egyes részeire kölcsönösen érvényes igazolványokat állapítsanak meg. Liszt- és kenyérfogyasztási igazolványra csak annak s olyan mértékben van igénye, akinek és amilyen mértékben a tulajdonában levő liszt-, vagy gabonakészlet az általa ezen rendelet értelmében felhasználható lisztmennyiséget nem fedezi. Azok, akik rendszeresen ételeknek kiszolgáltatásával iparszerűen foglalkozó üzletekben, intézetekben, stb. étkeznek, **csak kenyérfogyasztási igazolványra tarthatnak igényt.** A hatósági rendelkezéseket a törvényhatóságok első tisztviselője teszi meg. Akinek 1916. aug. 16. napjáig számítandó házi szükségletét, továbbá gazdasági szükségletét meghaladó gabona- vagy lisztkészlete van, az a készletnek a szükségletet meghaladó részét a hatóság felhívására **köteles maximális áron készpénzért a hatóság rendelkezésére bocsátani.** Gabonakészletek birtokosai liszt-szükségletük fedezésére annyi gabonát tarthatnak vissza, amennyi az illető lisztmennyiség előállításához az esetleg természetben kiszolgáltatandó örlési díj, az elporlás, a korpa és a hulladék számbavételével szükséges. Aki a rendelet megszegi, két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, azonkívül a készletek elkobzásával és az összes költségek megtérítésével büntethető.

— **A kamara teljes ülése.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara kedden teljes ülést tartott, melyet **Weiner Miksa** alelnök vezetett és hosszabb elnöki beszéddel nyitott meg. Ennek során utalt a hadszíntereken elért si-

kerekre, ennek várható eredményeire, foglalkozott a drágaság elleni küzdelem ügyével, az Ausztriával való kiegyezés kérdésével, ismertette a kamara háborús tevékenységét, megemlékezett a kamara fennállásának 25 éves évfordulójáról, a kamarát **Csányi János** és **Lövész Antal** beltágok, továbbá **Gelléri Mór** és **Stelcel Frigyes** levelezőtágok elhunytával ért veszteségekről. Az ülés tárgyait **Szabó Gyula** titkár adta elő, melynek során elsőnek **Dietzgen Gábor** újvidéki kültág indítványa szerepelt, hogy illetékes helyen tegye szavá a kamara a petroleum árának megállapításánál is megnyilatkozó előrelátáshiányt, mellyel ez a kérdés a rézgálicéhoz hasonlóan, későn és a kereskedők szempontjából belátástalanul oldatott meg, amikor már a kereskedők a jórészt Romániából importált drága áruval fedezték raktárkészleteiket, holott ha az ármáximálás augusztusban vagy szeptemberben történt volna, sok ezer kereskedő károsodása lett volna elkerülhető. A teljes ülés elhatározta, hogy a méltánytalan eljárás orvoslása érdekében sürgős felterjesztést tesz. **Bokor Adolf** beltág indítványára pedig a kamara a szeszközpont magatartásában mutatkozó anomáliákat teszi szavá. Az Ausztriával való kiegyezés ügyében a kamara elfogadta az elnökség javaslatát, hogy a kiegyezéssel kapcsolatos kérdésekben a többi kamarákkal kooperáló magatartásra törekszik és ennek előkészületeit bevárva, januárban hoz határozatokat. Már most állást foglalt azonban a kamara amellet, hogy 1. kívánatosnak tartaná, ha a tárgyalások a háború utáni időre halasztatnának, amikor az adandó helyzet mérlegelésével egy állandó meggyezést lehetne esetleg a szövetségesekkel létesítendő közelebbi gazdaságpolitikai kapcsolat fiorelembevételeivel is összehozni. A kamara egyébként az önálló vámterület szükségességét hangoztatja, vagy az ehhez legközelebb álló közbenső vámok behozatalát, melynek megvalósulása esetén 20—25 éves megállapodás is előkészíthető lenne. Szeged város tanácsának átiratával kapcsolatosan külön foglalkozott a kamara a paprika vámiának az új vámtarifában leendő megállapításával és beható indokolás alapján oly javaslatot fogadott el, hogy az eddigi 70 koronás vámnak 100 koronára való felemelése volna indokolt. A teljes ülés a Kamarák Központja ügyében az elnökséget bizta meg a fejlemények figyelése alapján való elhatározással. A kamara ezután több folyó ügyet tárgyalt le és az ülés **Weiner Miksa** alelnöknek lendületes évfárá beszédével végződött.

— **A szegedi utcákon** ugyancsak meglát-szik az időjárás szeszélye. Egyik nap havaz, a másik nap őszi eső szítál, aztán meg lágyadt napfény ömlik el szeliden. Néha sűrű köd ereszkedik a városra és áthatlan szürkés-ségbe borít mindent. Az aszfalt állandóan nedves, a kövezetlen utcák sárosak és a ház-tetőkön az olvadó hó folydogál csendesen. Sokszor már délután félnégykor sötét van, máskor pedig még öt órák is csak halványan világít az utcai gázlámpások sápadt feje. Az időjárás teljesen felszabadult a nap-tári elvek avult anakronizmusából és szeszé-lyesen, szabadon csapong a tavasz az ősszel és a tél a nyárral. Az emberek már nem is tudnak öltözködésükben az időhöz alkalmazkodni. Némelyik ur nehéz prémes bundát vi-sel és kényelmetlenül izzad alatta; a másik

Nagy Szilveszteri

Aktualitások. Szinpadi jelenetek. Dalok. Tréfák. Kuplék. Tánccok.

Kezdeté 1915. december 31-én este 9 órákor, vége 1916. évi január hó 1-én.

Kabaré a Tisza-szálló nagytermében

a szegedi színtársulat összes tagjainak fellépésével

HELYÁRAK: Páholy 12 korona. Zenekari ülés és zsöllye 4 kor. I. rendű körszék 3 kor. II. rendű körszék 2 kor. Zártszék 1 K 50 f. Bemenő-jegy 1 K. Jegyek előre válthatók a színház nappali pénztáránál.

Almássy Endre.